

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Palladio Diacono. 213.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

in as incidere, ut perpetuo firma & immota conferuetur. Quod si is, quem tu à te dissidere ais, contra facit, hoc animum tuum minimè conurbet, tanquam proinde in corona detrimentum accepturum. Neque enim, ne odio simus (hoc quippe nostri arbitrij haud est, ac fortasse ne fieri quidem potest, omni enim modo præstantissimi quique viri improbis inuisi sunt: ac propterea sancti viri huiusmodi odium subierunt) sed, ne homines, verùm improbitatem, qua laborant, odio habeamus, nobis imperatum est.

Paulo. 212.

Homines plerumque opum atque imperij causa, & quia his rebus nemini cedere sustinent, venia omni ac supplicio graviora perpetrant. Nam & cum ea quærere & adipisci student, per innumera mala ea acquirunt: & amittendi metu multò graviora aggrediuntur. Quoniã enim gratius esse censent ea amittere, quàm nunquam quæsisse, idcirco graviora quoque moluntur. Quapropter vitiosæ affectiones in ipsis præludiis frangendæ sunt, ne alioqui tandem insanabili morbo laborare deprehendamus.

Palladio Diacono. 213.

Videtur, ut plurimum, humana natura in aduersis quidè rebus modestiam colere, in secundis autem petulantem se præbere. Atque hoc ex iis, quæ Hebraeis acciderunt, apertissimè liquet. Transierunt enim mare rubrũ, nec periculi quicquam subierunt. Cum autem in terram venerunt, naufragium fecerunt.

Lampetio Episcopo. 214.

Modo diuinitati consentaneo; & excellenti, atque aded naturâ præstantiori mentem de diuina essentia & authoritate considerationem ineuntem, piè ac fructuosè, & quatenus facultas fert, ea, quæ ægrè inuestigari, atque exponi, vel, ut rectius

φιλιαν, εἰς χαλκὸν, ἵνα ἀφ' αὐτῆς βέλεια καὶ ἀκίνητος ἀφ' αὐτῆς εἴδῃ ὃν φῆς ὡς σὲ ἀφ' αὐτῆς τὴν ναυτίον ποιεῖ, τὸ τὸ σὲ μὴ παραίτηται, ὡς εἰς τοὺς σέφαινας ὡς βλαβερῶν. ἔ γὰρ μὴ μισοῦσθαι. τὸ το γὰρ οὐκ ἐφ' ἡμῖν. ἴσως δὲ καὶ ἀμύχανον παντὶ γὰρ πρόσω οἱ ἄριστοι ὡς τῆς φάτων μισοῦται. διὸ καὶ ἄγιοι αὐτὸ ὑπέστησαν. ἀλλὰ μὴ μισοῦν ἀνθρώπους, ἀλλὰ πλὴν ἐν αὐτοῖς κακίαι ὡς σὲ τὰ χθηνῶν.

Παύλῳ. σβ.

Συχνώμενος καὶ πτωχείας μείζονα πολλάκις πολὺ μῶσον ἀνθρώποι ζημιῶναι ἔδεικε καὶ ἀρχῆς, καὶ τὴν μηδεὶ τῶτων ὡς ἀχρηστῶν κτήσασθαι μὴ γὰρ αὐτοὶ βελόδημοι, ἀφ' αὐτῶν κακῶν κτάνται, καὶ φοβέμενοι ἀποβαλεῖν, πολλὰ ἀγαθετέροις ἐγχεῖται. νομίζοντες γὰρ τὸ ἀποβαλεῖν τὴν μηδὲ κτήσασθαι δεινότερον εἶναι, χαλεπότερα μηχανάσθαι. καὶ οὐδὲν ὡς ὡρομῶσις ὡς ἐγίνετο τῆς παύσει, ἵνα μὴ τελευτῶντες ἀνήκεσα ἰσοῦντες φεραθῶμεν.

Παλλαδίῳ ἀρχιεπίσκω. σιγ.

Κινδιωνεὶ ἡ ἀνθρωπότης, ὡς ἔτι πολλὰ, ἐν μὴ δυσμελεῖ σαφρονεῖν, ἐν δὲ εὐμελεῖ παροινεῖν. καὶ τὸ ἐξ ἀνέβρωτοι πεπόνθασιν ἀριδιλότατα δέκνυται. παρήλθον μὴ γὰρ πλὴν ἐρυθρῶν θαλάσσης, καὶ ἐδὲν κινδιωνῶδες ὑπέμειναν. ἐλθόντες δὲ εἰς πλὴν γῆν, ἐναυάγησαν.

Λαμπετίῳ ἑπισκόπῳ. σιδ.

Θεοσπερῶς καὶ μεγαλοφυῶς, μᾶλλον δὲ ὑποφωῶς καὶ τὸ νοῦν ὡς τῆς θείας ἕσσης τε καὶ αὐθεντίας λογίζομενον, εὐσεβῶς καὶ χρησίμως, καὶ ὡς ἐδέχεται τὰ δυσήρητα καὶ δύσφραστα, μᾶλλον δὲ ἀφραστα τοῖς ἀκούσασιν ἀφ' αὐτῆς